

Sygn. akt VI GC 349/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Marta Zalewska

Protokolant: sekretarz Agnieszka Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 9 czerwca 2017 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: G. Z.

przeciwko: J. G.

o wydanie ruchomości i zapłatę

I. nakazuje pozwanemu J. G. wydać powódce G. Z. następujące ruchomości:

- regał alkoholowy/dyskontowy
- regały piekarnicze (2 szt.)
- regał warzywny (...)
- boks kasowy z komorą towarową wąską – lewy i szeroką –prawy
- gablota na słodczyce
- gablota stoiska alkoholowego
- lady Q. P.
- zabudowa stoiska wędliniarskiego
- regał chłodniczy (...)
- regał chłodniczy(...)
- witryna chłodnicza (...)
- agregat chłodniczy (...) wraz z osprzętem do regałów i witryny
- witryna chłodnicza (...)
- komora chłodnicza wraz z instalacjami

II. w pozostałej części oddała powództwo,

III. zasądza od powódki G. Z. na rzecz pozwanego J. G. kwotę 7.217zł (siedem tysięcy dwieście siedemnaście złotych) tytułem kosztów procesu,

IV. nakazuje ściągnąć od powódki G. Z. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 2.365zł (dwa tysiące trzysta sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem wydatków,

V. zarządza zwrot pozwanemu J. G. od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwoty 400zł (czteryście złotych) tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.

sygn. akt VI GC 349/16

UZASADNIENIE wyroku z dnia 22 czerwca 2017 r.

Pozwem wniesionym w sprawie powódka G. Z. wniosła o nakazanie pozwanemu J. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) w K. wydania szczegółowo wymienionych w pozwie ruchomości stanowiących wyposażenie sklepu prowadzonego pod marką (...) w lokalu przy ul. (...) w J.. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 120 000 zł z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 6.07.2016 r. do dnia zapłaty i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnieniu żądania powódka podała, że w okresie od 31.08.2007 r. do 30.06.2016 r. prowadziła działalność gospodarczą obejmującą w szczególności sklepową sprzedaż detaliczną. W ramach prowadzonej działalności powódka zawarła w dniu 30 kwietnia 2013 r. z (...) sp. z o.o. w J. umowę dzierżawy ruchomości stanowiących wyposażenie sklepu, które były jej własnością. Na podstawie tej umowy powódka wydzierżawiała spółce (...) ruchomości szczegółowo wymienione w protokole zdawczo – odbiorczym. Ruchomości te zostały wykorzystane przez (...) sp. z o.o. do wyposażenia sklepu prowadzonego przez tą spółkę pod marką (...) w lokalu przy ul. (...) w J., wynajmowanym przez M. (...) od pozwanego. Następnie na wniosek pozwanego zostało wszczęte postępowanie egzekucyjne przeciwko (...) sp. z o.o., w toku którego Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. M. M. dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się na terenie lokalu wynajmowanego przez M. (...) znajdującego się przy ul. (...) w J.. W ten sposób zostały zajęte ruchomości powódki. Powódka doprowadziła do uchylecia zajęcia ruchomości, które były jej własnością, co nastąpiło na podstawie postanowienia Komornika Sądowego o umorzeniu egzekucji z tychże ruchomości. Komornik Sądowy zwalniając ruchomości stanowiące własność powódki przekazał je wraz z kluczami do w/w lokalu do dyspozycji pozwanego. Jednocześnie Komornik pouczył pozwanego o konieczności wydania powódce przedmiotowych ruchomości. Pozwany jednak nie wydał powódce należących do niej ruchomości, pomimo wezwań, które były do niej kierowane. Ruchomości te w chwili zajęcia, następnie zwolnienia ich spod egzekucji jak i w momencie odmowy ich wydania przez pozwanego były w bardzo dobrym stanie, całkowicie zdadne do korzystania, zgodnie z przeznaczeniem. Według wiedzy powódki część ruchomości, które zostały zatrzymane przez pozwanego wykorzystał on na wyposażenie lokalu w J. przy ul. (...). Natomiast pozostała część uległa dewastacji. Pozwany zajmuje stanowisko niejednoznaczne powołując się na rzekomą sprzedaż licytacyjną części ruchomości. Powódka wskazała, że pozwany bezumownie korzysta z jej ruchomości co najmniej od października 2014 r. tj. ok. 23 miesięcy, co uzasadnia żądanie zapłaty przez nią wynagrodzenia z tego tytułu w kwocie 69 000 zł, bowiem z tytułu najmu tych ruchomości powódka mogłaby miesięcznie uzyskiwać kwotę nie niższą niż 3000 zł. Ponadto na dochodzoną pozwem kwotę składa się żądanie zapłaty kwoty 51 000 zł z tytułu odszkodowania należnego powódce za zużycie i utratę rzeczy ruchomych bezpodstawnie zatrzymanych przez pozwanego. Jako podstawę prawną powództwa o wynagrodzenie za bezumowne korzystanie, zużycie i utratę rzeczy powódka wskazała przepisy art. 225 kc w zw. z art. 224§2 kc.

W piśmie z dnia 2 listopada 2016 r. (k. 77-79)powód sprecyzował wartość ruchomości objętych pozwem wskazując, że ich łączna wartość wynosi 80 000 zł, natomiast wartość poszczególnych ruchomości wynosi:

- regał alkoholowy/dyskontowy - 3.626 zł,

- regały piekarnicze (2 szt.) - łącznie 2.000 zł,

- regał warzywny (...) - 1.200 zł
- boks kasowy z komorą towarową wąską-lewy i szeroką-prawy - 3.992 zł,
- gabłota na słodycze - 342 zł
- gabłota stoiska alkoholowego - 453 zł,
- lady Q. P. - 300 zł,
- stolik pod kosze - 77 zł,
- szafka wolnostojąca z płyty meblowej pod wagę - 55 zł,
- zabudowa stoiska wędliniarskiego - 398
- kosz wysypowy wiklinowy - 49 zł,
- system prowadzenia klienta (słupki i bramki)
- regał chłodniczy(...)- 8.263 zł
- regał chłodniczy (...) - 4.381 zł,
- witryna chłodnicza (...)- 9.757 zł,
- agregat chłodniczy (...) wraz z osprzętem do regałów i witryny - 11.512 zł,
- witryna chłodnicza (...) – 3 328 zł
- komora chłodnicza wraz z instalacjami- 8931 zł
- akcesoria do sprawdzarki cen- 20 zł
- wago-skaner M. (...) (2 szt)- łącznie 1092 zł
- drukarka (...) 246 zł
- Szuflada kasowa P. (...) 6V (2 szt)- łącznie 200 zł
- Wkłady do kasetki kasjerskiej (...) (2 szt)- łącznie 40 zł
- sejf gabinetowy - 300 zł,
- multisejf- 1.800 zł,
- szafka cctv 30 - 50 zł,
- liczarka do banknotów - 400 zł,
- akumulator - 80 zł,
- buzzer - 200 zł,
- kontrakton boczny z rezystorami (2 szt.) - łącznie 28 zł,
- kontraktonaleph (2 szt.) - łącznie 20 zł,

- kontrakton boczny - 9 zł,
- czujki wibracyjne oraz czujki podczerwieni I. (3 szt.) - łącznie 240 zł,
- czytniki kart zbliżeniowych i ekspanderów (2 szt.) - łącznie 521 zł,
- karty zbliżeniowe (4 szt.) - łącznie 20 zł,
- moduł dystrybucji napięcia P. - 33 zł,
- ekspander wejść CA-64 - 167 zł,
- ekspander do obsługi central alarmowych i jej obudowy - 144 zł,
- płyta główna i obudowy akumulatora - 150 zł,
- moduł przekaźnika (4 szt.) - łącznie 760 zł,
- przycisk napadowy nożny (3 szt.) - łącznie 327 zł,
- sygnalizator wewnętrzny akustyczny i zewnętrzny akustyczno - optyczny - 93 zł,
- elektrozaczepy (2 szt.) - łącznie 99 zł,
- zamek z dwoma kluczami - 6 zł,
- puszka instalacyjna — 4 zł,
- wyłączniki nadprądowe (2 szt.) - łącznie 16 zł,
- listwa PCV - 12 zł,
- wtyki zasilające do kamery (5 szt.) - łącznie 22 zł,
- wtyki zaciskane (10 szt.) - łącznie 270 zł,
- puszka n/t - 11 zł,
- kamera kopułkowa - 74 zł,
- kamera kopułkowa 66W (9 szt.) - łącznie 2.200 zł,
- kamera B. - 306 zł,
- obiektywy (2 szt.) - łącznie 400 zł,
- kamera kompaktowa (2 szt.) - łącznie 1.108 zł,
- uchwyty do kamery wewnętrznej (2 szt.) - łącznie 162 zł,
- monitor (...) 400 zł,
- rejestrator 8 kanałowy (2 szt.) - łącznie 720 zł,
- dysk twardy (2 szt.) - łącznie 77 zł,
- akumulator 12V (2 szt.) - łącznie 110 zł,

- zasilacze buforowe 12V (2 szt.) - łącznie 234 zł,
- moduł dystrybucji napięcia - 39 zł,
- listwa zasilająca 5-portowa - 13 zł,
- szafki R. wisząca - 228 zł,
- panel 19' - 41 zł,
- switch 5 portowy - 36 zł,
- patchCord (4 szt.) - łącznie 12 zł,
- 2m obudowa natynkowa (2 szt.) - łącznie 26 zł,
- adapter (12 szt.) - łącznie 120 zł,
- gniazdoKeystone (10 szt.) - łącznie 35 zł,
- 1 m obudowa natynkowa (2 szt.) - łącznie 21 zł,
- komputer L. (3 szt.) - łącznie 3.300 zł,
- drukarka H. - 339 zł,
- urządzenie wielofunkcyjne H. - 550 zł,
- zasilacze awaryjne (3 szt.) - łącznie 420 zł,
- tester banknotów - 79 zł,
- wentylator stojący – 62 zł,
- zestaw mebli kuchennych - 1.263,00 zł.

W odpowiedzi na pozew pozwany J. G. (k. 99-104) wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz kosztów postępowania , w tym kosztów zastępstwa procesowego wg. norm przepisanych.

W uzasadnienia pozwany wskazał, że wynajmował lokal i był związany umową ze spółką (...) sp. z o.o., natomiast nigdy nie był i nie jest stroną umowy z powódką - umowa dzierżawy spornych ruchomości z dnia 30.04.2013r. była zawarta między powódką a (...) sp. z o.o., dlatego wszelkie kierowane z jej strony roszczenia nie dotyczą pozwanego. Pozwany wskazał, że w ramach zawartej pomiędzy nim a (...) sp. z o.o. umowy najmu została już wydana większość ruchomości, które są częściowo objęte pozwem. Wydanie nastąpiło w obecności Komornika sądowego M. M., a częściowo w obecności innych osób. Pozwany wskazał, że nadal pozostały u niego następujące ruchomości:

- regał alkoholowy/dyskontowy
- regały piekarnicze (2 szt.)
- regał warzywny(...)
- boks kasowy z komorą towarową wąską – lewy i szeroką –prawy
- gabłota na słodycze

- gablota stoiska alkoholowego
- lady Q. P.
- zabudowa stoiska wędliniarskiego
- regał chłodniczy (...)
- regał chłodniczy (...)
- witryna chłodnicza(...)
- agregat chłodniczy (...) wraz z osprzętem do regałów i witryny
- witryna chłodnicza (...)
- komora chłodnicza wraz z instalacjami

Pozostała część ruchomości została już odebrana przez powódkę, bądź to powódka nie odebrała ich. Pozwany wskazał również, że w toku egzekucji powziął wątpliwości odnośnie prawa własności poszczególnych przedmiotów znajdujących się w jego lokalu. Odwołał się do niejasnych relacji łączących powódkę G. Z. i reprezentującego spółkę (...) sp. z o.o. M. J.. Podał, że przedwstępną umowę najmu z dn. 17.12.2012 r. spisywał z M. J., który reprezentował wówczas Grupę N. M., natomiast właściwa umowa najmu z dn. 26.02.2013 r. została zawarta z (...) sp. z o.o., którą również reprezentował M. J.. Zdaniem pozwanego powódka i (...) sp. z o.o. są to dwa podmioty ściśle ze sobą współpracujące, a zawarta między nimi dzierżawa ruchomości była zamierzona i miała na celu uniknięcie odpowiedzialności materialnej (...) sp. z o.o. za jej zadłużenie względem pozwanego. Pozwany zaprzeczył, aby nie chciał wydać powódce pozostałych ruchomości wskazując, że wielokrotnie wyznaczał jej terminy ich odbioru, jak również wcześniej czynił to Komornik M. M.. Wezwania do odbioru pozostały bez odpowiedzi i reakcji ze strony powódki. Z tego względu, zdaniem pozwanego nie ponosi on winy za brak odbioru tych ruchomości, skoro wyznaczał terminy ich odbioru, domagając się wyłącznie zasadnego udokumentowania prawa własności. Pozwany zaprzeczył, aby pozostałe u niego ruchomości uległy pogorszeniu. Podał, że pozostają one w takim stanie, w jakim były po opuszczeniu lokalu przez (...) sp. z o.o., bowiem ze względu na konieczność ich zabezpieczenia był zmuszony przechowywać je na własny koszt mimo, że pozostawały dla niego całkowicie bezużyteczne. Pozwany przedstawił do potrącenia z wierzytelnością powódki objętą pozwem, wierzytelność wzajemną w łącznej kwocie 175 867,73 zł, wskazując, że na tę wierzytelność składają się: kwota 81 000 zł jako koszty przechowania ruchomości od 1 września 2014 r. do dnia faktycznego odbioru ruchomości, na dzień wniesienia przedmiotowego pisma kwota powyższa obejmuje okres 27 miesięcy po 3000 zł za mc, kwota 45 667,73 zł z tytułu poniesionych kosztów za przechowanie towaru w porcie w G. oraz z tytułu przechowania ruchomości powódki za okres od dnia jej wezwania do odebrania ruchomości do dnia wydania oraz kwota 49 200 zł z tytułu szkody, jaką poniósł pozwany w związku z opóźnieniem w wynajęciu lokalu obecnemu najemcy - (...) Handlowej (...) z winy powódki.

W kolejnych pismach procesowych strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka G. Z. prowadziła w okresie od 31.08.2007 r. do 30.06.2016 r. działalność gospodarczą pod firmą (...), obejmującą w szczególności sklepową sprzedaż detaliczną w kilku punktach.

W dniu 26 luty 2013 r. pozwany J. G. (jako wynajmujący) zawarł z (...) sp. z o.o. umowę, przedmiotem której było oddanie w najem spółce (...) sp. z o.o. reprezentowanej przez prezesa zarządu M. J. (najemcy) lokalu użytkowego o pow. 650 m² wraz ze znajdującymi się w nim urządzeniami, znajdujące się w budynku położonym w J. przy ul. (...). Przekazanie najemcy przedmiotu najmu miało odbyć się na podstawie protokołu przekazania (§1, 2 i 3 umowy najmu)

Zawarcie umowy najmu przedmiotowego lokalu było poprzedzone podpisaniem przez pozwanego przedwstępnej umowy najmu z dnia 17.12.2012 r. z M. J., który wówczas posługiwał się pieczęcią i danymi należącymi do firmy powódki tj. Grupa (...) – (...) (...)-(...) G. (...) (ten sam adres, co adres spółki (...) sp.z o.o.)

Po zawarciu umowy najmu najemca (...) sp. z o.o. rozpoczął prowadzenie w lokalu działalności gospodarczej w postaci prowadzenia sklepu spożywczego sieci (...), przy czym część tego lokalu było podnajmowane przez M. (...) innym najemcom: (...) S., która prowadziła w nim własny punkt kasowy, przy czym punkt ten otworzył swoją działalność w maju- czerwcu 2014r. oraz A. L., która prowadziła w nim sklep odzieżowy (...). Oba sklepy ((...) i C.) jak i punkt (...) S. były w ramach lokalu nr (...) oddzielone od siebie ściankami działowymi, do wejścia głównego był jeden klucz. Wyposażenie sklepu spożywczego w postaci ruchomości, typu regały, lamy chłodnicze, witryna cukiernicza, chłodnie przejęła (odkupiła od właściciela leasingodawcę) spółka (...) po poprzednim najemcy (...) jako ich leasingobiorcy.

Dowód: umowa najmu z dnia 26.02.2013 r. między M. a pozwanym (k. 151) , przedwstępna umowa najmu lokalu użytkowego z dnia 17.12.2012 r. k. 155-158, zeznania Komornika sądowego M. M. k. 278-280, przesłuchanie pozwanego J. G.

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej powódka zawarła w dniu 30 kwietnia 2013 r. z (...) sp. z o.o. z siedzibą w J. umowę, przedmiotem której było przekazanie spółce (...) w dzierżawę pełnego wyposażenia sklepu spożywczego, wyszczególnionego w załączniku nr 1 do umowy, stanowiącego protokół zdawczo – odbiorczy przejęcia urządzeń. (§1 umowy) Zgodnie z §2 urządzenia miały być wykorzystane przez dzierżawcę M. (...) do prowadzenia działalności handlowej w sklepie. Spółkę (...) sp. z o.o. przy zawarciu powyższej umowy reprezentował prezes zarządu M. J.. Wyposażenie stanowiące przedmiot w/w dzierżawy powódka jako Grupa (...) M. zakupiła od (...) sp. z o.o. w L. w dniu 30.04.2013 r. na podstawie następujących faktur zakupu: (...), (...), (...), (...).

W dniu 30.06.2014 r. (...) sp. z o.o. wystawiła fakturę nr (...) mającą dokumentować nabycie przez powódkę od tej spółki wyposażenie punktu kasowego (...) sp. z o.o. szczegółowo wymienione w specyfikacji do w/w faktury za cenę 24 600 zł brutto.

Dowód: wydruk z CEIDG powódki k. 13, umowa dzierżawy z dnia 30.04.2013r. wraz załącznikiem k. 14-17, faktury Vat nr (...) k. 18-21 faktura nr (...) wraz ze specyfikacją k. 268-270

Bezspornym w niniejszej sprawie było, że pozwany J. G. był wierzycielem spółki (...) sp. z o.o. z tytułu przysługujących mu od tej spółki należności czynszowych i za media z w/w umowy najmu z następujących nakazów zapłaty: z dnia 14.08.2014 r. V GNc 948/14 (k. 133) i z dnia 3.04.2014 r. V GNc 462/14 (k. 135).

W celu wyegzekwowania należności z w/w tytułów wykonawczych Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. M. M. prowadził na wniosek pozwanego (wierzyciela) dwa postępowania egzekucyjne przeciwko (...) sp. z o.o. : postępowanie KM (...), prowadzone w oparciu o nakaz zapłaty sygn. akt GNc462/14 oraz KM (...), które zostało połączone do wspólnego rozpoznania z Km (...). Egzekucja została skierowana m.in. do ruchomości i wyposażenia lokalu znajdującego się w lokalu przy ul. (...) w J., wynajmowanego przez (...) sp. z o.o. od pozwanego. W toku egzekucji Komornik dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w całym lokalu przy ul. (...), zajęcie objęło zarówno ruchomości stanowiące wyposażenie sklepu (...), ruchomości (...) S. i sklepu (...). Przebieg zajęć w postępowaniu KM (...) wyglądał następująco:

- zgodnie z protokołem zajęcia z dnia 30.06.2014 r. (k. 309) w tym dniu zajęte zostały: stan magazynowy alkoholi, wyposażenie sklepu (szafki, lamy, regały, chłodnie, lodówki). Ruchomości zajęte powyższym protokołem stanowiły wyposażenie sklepu (...) prowadzonego przez dłużnika (...) sp. z o.o. (dowód: protokół zajęcia ruchomości z dnia 30.06.2014 wraz z listą towarów k. 309-316)

- zgodnie z protokołem zajęcia z dnia 29.07.2014 r. (k. 319) oraz z dnia 1q2.02.2015r. zajęte zostało całe wyposażenie ruchome lokalu (...) S., w tym: jednostka komputerowa (...) (szt 3), monitor (...) (szt 3), klawiatura (...) (szt. 3), licznik banknotów (1), drukarka H. (...) (1), urządzenie wielofunkcyjne H. L. J. (1), multisejf (...) (1szt), sejf główny

T. M. (szt1). (protokół zajęcia ruchomości z dnia 29.07.2014 r. KM (...) k. 319-320, protokół z dn. 25.07.2014 r. k. 317-318, protokół z dnia 12.02.15r. w aktach KM (...))

- zgodnie z protokołem zajęcia z dnia 29.07.2014 r. (k. 321) w tym dniu zajęte zostały : lada sklepowa czarna (1), fotel (1), regał wiszący (2), regał (1), szafka czarna ekspozycja (2), kosz metalowy na ubrania(4), manekin na ubrania (5)Zajęte ruchomości stanowiły wyposażenie sklepu (...).(protokół zajęcia ruchomości z 29.07.2014 r. k. 321)

Zajęte przedmioty pozostawiono w lokalu przy ul. (...) do którego klucze posiadał Komornik Sądowy M. M..

W związku z pismami powódki oraz właścicielki sklepu (...) , iż są właścicielami zajętych ruchomości na wniosek pozwanego postanowieniem z dnia 07.08.2014 r. w/w Komornik Sądowy umorzył postępowanie egzekucyjne z ruchomości objętych protokołem zajęcia z dnia 29.07.2014 r. (sklep (...)) k. 134. Na wniosek wierzyciela J. G. Komornik Sądowy M. M. wydał w dniu 3.09.2014 r. postanowienie KM (...), w którym umorzył postępowanie egzekucyjne skierowane do ruchomości objętych protokołem zajęcia z dnia 30.06.2014 r. (wyposażenie sklepu (...): szafka, lada, regały, chłodnie, lodówki) (k. 217)

Dowód: protokoły zajęć komorniczych k. 309-316, 317-321, postanowienie Komornika Sądowego z dnia 3.09.2014r. k. 217 , oraz z dnia 07.08.2014 r. k. 134, zawiadomienie A. L. o zajętych ruchomościach z dn. 29.07.2014 r. k. 322, zeznania świadka M. M. k. 278-280, przesłuchanie pozwanego J. G.,

Odnośnie ruchomości objętych protokołem zajęcia z 30.06.2014r. (wyposażenie sklepu (...)) zwolnionych z zajęcia przez Komornika Sądowego w dniu 3.09.2014 r. po ich odbiór zgłosił się w dniu 16 września 2014 r. pełnomocnik powódki A. W.. Ze względu na brak przygotowania logistycznego(zbyt małe samochody) zdemontowano i odebrano jedynie znikomą część ruchomości, w tym część elementów regałów, pozostawiając częściowo zdemontowane regały sklepowe. W lokalu pozwanego pozostały też chłodnie, lodówki wraz z zawartością tj. artykułami spożywczymi: mięso, ryby. Osoby odbierające zadeklarowały odbiór reszty w dniu następnym lub najbliższym czasie, lecz nikt nie przyjechał w dniu następnym. Pozwany nie czynił przeszkód w odebraniu rzeczy przez powódkę, podejmował z nią próby kontaktu telefonicznego w przedmiocie odbioru pozostawionych przez powódkę rzeczy, powódka nie odbierała telefonu. Ze względu na brak miejsca do przechowywania ruchomości zależało mu na tym, aby powódka jak najszybciej odebrała rzeczy i lokal został opróżniony, ponieważ miał wynająć go innemu najemcy: A. (...) sp.zo.o. który chciał przystosować go do własnej działalności, a warunkiem najmu, postawionym przez najemcę było opróżnienie lokalu z pozostawionych przedmiotów. Powódka pomimo wezwań nie odebrała ruchomości. Pozwany zgłaszał Komornikowi Sądowemu M. M. problemy z odbiorem rzeczy przez powódkę. Pozwany zakupił dodatkowe pomieszczenie magazynowe celem opróżnienia lokalu i wynajęcia go w/w spółce, której dotychczasowe wyposażenie sklepu po sieci S. nie było potrzebne. Nowy najemca A. (...) sp.zo.o. miał uruchomić sklep od grudnia 2014r. z uwagi na podpisaną wcześniej w dniu 1.09.14r. pozwanym umowę przedwstępną najmu, w której pozwany zobowiązał się opróżnić lokal z ruchomości, lecz z uwagi, iż znajdowały się tam ruchomości. Z tego względu pozwany wezwał powódkę po odbiór ruchomości, pełnomocnik powódki w dniu 23.10.14r. odebrał ich część: regały, transportery z butelkami, banery reklamowe. W sklepie pozostały: lada nabiałowa, regał na alkohol, boks kasowy, regał na pieczywo i na warzywa oraz chłodnia wymagająca fachowców do demontażu. Nie dało się tych rzeczy zdemontować bez naruszenia ich jako całości i wynieść w całości z uwagi na gabaryty. Ostatecznie pozwany, gdy nowy najemca nie chciał już dłużej przechowywać tych ruchomości przeniósł je do magazynu po ich zdemontowaniu, magazyn – garaż zakupił celem przechowania pozostałych ruchomości jako wyposażenia sklepu (...). Nowy najemca (...) Handlowa sp.z o.o. nie korzystała z tych ruchomości, za wyjątkiem zajęcia regałów (puste półki musiała czymś zapełnić). Umowa najmu została podpisana w dniu 26.02.15r. Obecnie w sklepie pozostała tylko chłodnia wmontowana w ścianę.

Pismem z dnia 11.09.2014 r. spółka (...) sp. z o.o. poinformowała pozwanego, że nie posiada ona żadnych ruchomości w lokalu przy ul. (...), proponując, aby o zdjęciu zajęcia wyposażenia poinformować powódkę jako prawowitego ich właściciela.

Dowód: protokół z dnia 16.09.2014 r. k. 149 dotyczący częściowego wydania ruchomości, zeznania świadka A. W. k. 281-282, pismo M. (...) z dnia 11.09.2014r. (k. 25), zeznania świadka M. B. k. 279v-280, pozwanego k. 324-325, zdjęcia ruchomości w magazynie pozwanego k. 107-109, umowa najmu k. 151-154, umowa najmu przedwstępna k. 256-258

W przedmiocie odbioru spornych ruchomości strony prowadziły liczną korespondencję. Pismem z dnia 24.09.2014 r. powódka poinformowała pozwanego, że zatrzymanie przez niego ruchomości stanowiących wyposażenie sklepu było bezprawne, gdyż są one jej własnością. Wskazała, że po otrzymaniu informacji o zdjęciu zajęcia w dniu 16.09.2014 r. niezwłocznie przystąpiła do organizacji demontażu i odbioru należących do niej ruchomości.

Dowód: pismo powódki z dnia 24.09.2014r. (k. 23)

W odpowiedzi na powyższe, pismem z dnia 1.10.2014 r. pozwany poinformował powódkę o naliczaniu jej opłat za bezprawne korzystanie z lokalu (ruchomości nadal nie zostały odebrane przez powódkę i znajdowały się w lokalu), wynoszących na dzień 1.10.2014 r. kwotę 20 000 zł. Oświadczył, że do czasu rozliczenia się ze wskazanych zaległości korzysta z prawa zatrzymania części wyposażenia. Pozwany poinformował również o naliczaniu - od dnia 1.10.2014 r. do czasu usunięcia wyposażenia - kwoty 1500 zł netto za każdy dzień zwłoki, a ponadto o naliczaniu powódce opłat za przechowanie ruchomości, w związku z ich przeniesieniem do innego lokalu z dniem 10.10.2014 r. ze wskazaniem kosztów przechowania.

Kolejnym pismem z dnia 13.10.2014 r. pozwany poinformował powódkę, iż wobec nieusunięcia przez nią wyposażenia znajdującego się w lokalu przy ul. (...) w J. zmuszony był usunąć je do lokalu zastępczego. Jednocześnie wskazał, że obciąża powódkę kosztami z tytułu przeniesienia wyposażenia w wysokości 2 200 zł oraz poinformował o naliczaniu odszkodowania z tytułu bezprawnego korzystania z lokalu i opieszałości w usunięciu wyposażenia w kwocie łącznej do zapłaty 37 200 zł. Ponadto poinformował o ustaleniu kwoty za magazynowanie wyposażenia w kwocie 150 zł dziennie. (k. 129)

Dowód: pismo pozwanego z dn. 1.10.2014 r. k. 126, pismo z dn. 13.10.2014 r. k. 129

Pismem z dnia 23.10.2014 r. powódka wezwała pozwanego do wydania ruchomości w postaci wyposażenia sklepu spożywczego znajdujących się w lokalu przy ul. (...) w J., w terminie 7 dni.

Ustosunkowując się do powyższego, pismem z dnia 5.11.2014 r. pozwany wskazał, że korzysta z prawa zatrzymania co do rzeczy powódki, do czasu uregulowania przez nią należności za bezumowne korzystanie z lokalu.

Dowód: pismo powódki z dnia 23/10/2014r. stanowiące wezwanie do wydania ruchomości (k. 24, pismo pozwanego z dnia 5.11. (k. 127)

Pismem z dnia 6.10.2014 r. powódka zwróciła się do Komornika Sądowego M. M. o potwierdzenie gotowości wydania jej wyposażenia. W piśmie powołała się na konieczność dwukrotnego odwoływania ustalonego terminu odbioru ze względu na uniemożliwienie jej przez właściciela budynku wydania wyposażenia. Ponadto zapewniła, że po otrzymaniu potwierdzenia Komornika o gotowości wydania pełnego wyposażenia przystąpi do jego demontażu i odbioru. Ustosunkowując się do powyższego, Komornik Sądowy M. M. poinformował powódkę o wydanym w dniu 3.09.2014 r. postanowieniu o umorzeniu egzekucji z ruchomości objętych protokołem zajęcia ruchomości z 30.06.2014 r. Wskazał, że umorzenie postępowania przywraca stan, jaki istniał przed dokonaniem pierwszej czynności egzekucyjnej, powoduje uchylenie takich czynności jak zajęcie, ustanowienie dozoru nad zajętych ruchomościami. Poinformował, że protokołem z czynności z dnia 6.10.2014 r. wydał komplet kluczy do lokalu przy ul. (...) J. pozwanemu jako właścicielowi budynku, który został pouczone o konieczności wydania ruchomości stanowiących własność powódki. W związku z powyższym Komornik wskazał, że termin odbioru i demontażu wyposażenia podlega ustaleniu z pozwanym, który jest właścicielem lokalu, w którym znajdują się ruchomości.

Dowód: pismo powódki z dnia 6.10.2014r. (k. 22) , pismo Komornika Sądowego z dnia 15.10.2014r. (k. 218)

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2015 r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w K. M. M. wydanym w postępowaniu egzekucyjnym w sprawie o sygn. akt KM (...) postanowił przyznać na własność wierzycielowi – pozwanemu J. G. niesprzedane na drugiej licytacji ruchomości wystawione do sprzedaży w drodze licytacji publicznej z dnia 17.07.2015 r. za kwotę 1 385 złotych po uprzednim wezwaniu dłużnej spółki do wykazania prawa własności i braku odpowiedzi. Były to: (...) energienie 650 VA, zasilacz, czujka, kasetka, sejf (brak kodu dostępu), sejf (brak kodu dostępu), licznik do banknotów, detektor counter, kamera (...) 580 (...), drukarka hp, klawiatura L (...), mysz komputerowa, drukarka H., czytnik kodów (...), monitor komputerowy D., monitor komputerowy B., stacja dysków I. (brak dysków twardej), rejestrator B. D. Video R. (brak kodów dostępu), manipulator S.. Było to zajęte w dniach 29.07.14r. i 12.02.15r. wyposażenie lokalu (...)S.. Postanowieniem z dnia 5.04.17r. komornik umorzył postępowanie egzekucyjne wobec jego bezskuteczności

Dowód: postanowienia Komornika z dnia 7.08.2015r. o przyznaniu na własność pozwanemu ruchomości KM (...) k. 296, postanowienie o umorzeniu egzekucji k. 298 zezn. św. M. M. k. 278/2, zezn. pozwanego

Postanowieniem z dnia 4 września 2015 r. wydanym w sprawie RSD (...) Komisariat Policji w J. umorzył dochodzenie prowadzone przeciwko pozwanemu J. G. w sprawie przywłaszczenia przez niego mienia w dniu 16.09.2014 r. powierzonego mu przez Komornika sądowego M. M. przez to, że odmówił wydania tych ruchomości żądając jednocześnie od powódki G. Z. zapłaty kwoty 82 893,39 zł za przetrzymywanie tych ruchomości.

Dochodzenie umorzono wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego.

Dowód: postanowienie z dnia 04.09.2015 r. k. 295

Pismem z dnia 23 czerwca 2016 r. pełnomocnik powódki wezwał pozwanego do wydania szczegółowo wymienionych w nim ruchomości jako stanowiących własność powódki, bezprawnie przez niego zatrzymanych w październiku 2014 r., które stanowiły wyposażenie sklepu prowadzonego pod firmą (...) w J. przy ul. (...). Pełnomocnik wskazał, że ruchomości te stanowiły przedmiot umowy dzierżawy zawartej pomiędzy powódką a (...) sp. z o.o. Jednocześnie pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 160 000 zł tytułem bezumownego korzystania z ruchomości objętych pozwem i odszkodowania w terminie 7 dni od daty doręczenia pisma.

W odpowiedzi na powyższe pełnomocnik pozwanego w piśmie z dnia 12 lipca 2016 r. wskazał, że wszelkie zarzuty dotyczące bezprawnego zatrzymania przez pozwanego ruchomości stanowiących własność powódki są bezpodstawne. Wskazał, że o ile pozwany faktycznie przechowuje część powołanych przez pełnomocnika powoda ruchomości to dla pozwanego są to rzeczy bezużyteczne, nie stanowią dla niego żadnego pożytku, a wręcz są uciążliwymi z uwagi na brak powierzchni magazynowej do ich przechowywania. Pozwany podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko, wskazując na możliwość odbioru ruchomości przez powódkę po wykazaniu prawa własności. Powołał się na wątpliwości odnośnie prawa własności pozostawionych ruchomości z uwagi na niejasny charakter relacji łączących powódkę z M. (...) Sp. z o.o. Wskazał na brak podstaw do naliczania wynagrodzenia za bezumowne korzystania z ruchomości, jednocześnie, z ostrożności procesowej zgłosił zarzut potrącenia z powyższą wierzytelnością powódki wierzytelności wzajemnej z tytułu kosztów przechowywania w magazynach pozwanego ruchomości na które powołuje się powódka.

W następnym piśmie z dnia 8 sierpnia 2016 r. powódka działająca przez pełnomocnika podtrzymała swoje stanowisko odnośnie bezprawnego zatrzymania ruchomości przez pozwanego składającego się na wyposażenie lokalu przy ul. (...) w J.. Podtrzymała także żądanie zapłaty kwoty 160 000 zł uznając za nieskuteczne potrącenie dokonane przez pozwanego w piśmie z dnia 12 lipca 2016 r.

W piśmie z dnia 29.08.2016 r. pozwany ponownie podtrzymał swoje stanowisko co do możliwości odebrania przez powódkę pozostałych ruchomości, wyznaczając kolejny termin ich wydania na dzień 16.09.2016 r. Wskazał na konieczność ustalenia przez strony na spotkaniu składu i własności pozostawionych ruchomości, która to konieczność wynika stąd, że część ruchomości opisanych przez powódkę w piśmie z 8.08.2016 r. została odebrana i zlicytowana przez Komornika sądowego M. M., a część ruchomości już odebrano.

Dowód: pismo pełnomocnika powódki z dnia 23/06/2016 wraz z potwierdzeniem odbioru k. 26-28, pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 12.07.2016r. k. 29-30, pismo pełnomocnika powódki z dnia 8.08.2016r., (k. 32) do pełnomocnika pozwanego , pismo pełnomocnika pozwanego z dn. 29.08.2016 r. k. 112

W posiadaniu pozwanego pozostają nadal następujące ruchomości stanowiące własność powódki:

- regał alkoholowy/dyskontowy
- regały piekarnicze (2 szt.)
- regał warzywny (...)
- boks kasowy z komorą towarową wąską – lewy i szeroką –prawy
- gablota na słodycze
- gablota stoiska alkoholowego
- lady Q. P.
- zabudowa stoiska wędliniarskiego
- regał chłodniczy(...)
- regał chłodniczy (...)
- witryna chłodnicza(...)
- agregat chłodniczy (...) wraz z osprzętem do regałów i witryny
- witryna chłodnicza (...)
- komora chłodnicza wraz z instalacjami

(dowód: fakt przyznany przez pozwanego J. G.)

Stan faktyczny w niniejszej sprawie ustalony został na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony oraz zeznań świadków i przesłuchania pozwanego. Akta sprawy komorniczej służyły weryfikacji i uzupełnieniu materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie.

Jako wiarygodne Sąd ocenił zeznania przesłuchanych w sprawie świadków: M. M. – Komornika Sądowego, który prowadził egzekucję w sprawie Km (...) M. B. oraz pozwanego, bowiem zeznania ich były zbieżne. Odnośnie św. A. W. dał im wiarę jedynie w zakresie, iż nie dysponował on odpowiednią kubaturą samochodów, by odebrać całość ruchomości. Natomiast świadek ten nie był wiarygodny, gdy twierdził iż pozwany odmówił wydania ruchomości w dniu 16.09.14r., bowiem przeczą temu zeznania komornika obecnego przy tej czynności. Dodać należy, iż nie stawiała się powódka celem złożenia w tym przedmiocie zeznań , co stanowiło podstawę pominięcia dowodu z jej zeznań (art. 302 kpc), dowód z zeznań kolejnego kluczowego świadka powódki M. J. został cofnięty przez pełnomocnika powódki na ostatniej rozprawie. Okoliczności te odważają wersję wydarzeń strony powodowej, która twierdziła, iż pozwany odmawiał wydania jej ruchomości. Znamienne, iż powódka do chwili zamknięcia rozprawy mimo przedsądowej korespondencji nie oświadczyła się mimo ustnego też wezwania strony pozwanej na I rozprawie, czy i kiedy zabierze ruchomości, co czyni wiarygodnym zeznania pozwanego , iż to powódka mimo wielokrotnych wezwań jej do odbioru nie odbierała ich i tak naprawdę nigdy nie była zainteresowana ich odbiorem. Wprawdzie w aktach sprawy zalegają jako dowody pisma pozwanego z dnia 1.10. i 5.11. (k. 126 i 127), że korzysta z prawa zatrzymania ruchomości z uwagi na bezumowne korzystanie z lokalu, koszty przechowywania ruchomości w magazynie , niemniej jednocześnie pozwany

wzywał do odbioru ich i nigdy nie czynił przeszkód w odbiorze: zależało mu na odbiorze z uwagi na konieczność udostępnienia opróżnionego lokalu nowemu najemcy, powódka zaś nigdy nie podjęła próby dobrowolnego odbioru pozostałych ruchomości, poza tymi, które uznała za stosowne odebrać. W rzeczywistości zatem pozwany nigdy nie czynił realnych przeszkód powódce w odbiorze jej ruchomości, a ta nie podjęła skutecznej rzeczywistej inicjatywy, poza blankietowymi pismami, by je faktycznie odebrać.

Sąd zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie w przeważającej części brak było podstaw do uwzględnienia powództwa o wydanie ruchomości w oparciu o art. 222 kc. Oddaleniu podlegało również żądanie zasądzenia wynagrodzenia za bezumowne korzystanie z rzeczy i odszkodowania za zużycie i utratę rzeczy ruchomych na podstawie art. 224–230 kc.

Odnosząc się do sformułowanego przez powódkę żądania wydania opisywanych przez nią ruchomości, należy wskazać, że w jego ramach powódka podnosiła, że ruchomości te stanowią jej własność i zostały przez nią wydierżawione spółce (...) sp. z o.o. która następnie wniosła je jako wyposażenie do lokalu pozwanego przy ul. (...) w J., gdzie miały być wykorzystane do celów prowadzonej przez tę spółkę działalności gospodarczej – sklepu (...). Powódka twierdziła, że przedmioty te, choć nadal pozostają w lokalu pozwanego, pozwany uniemożliwia jej ich odbiór.

Podstawą powyższego roszczenia o wydanie jest przepis art. 222 § 1 KC, zgodnie z którym właściciel może żądać od osoby, która włada faktycznie jego rzeczą, ażeby rzecz została mu wydana, chyba że osobie tej przysługuje skuteczne względem właściciela uprawnienie do władania rzeczą. Treścią przewidzianego w tym przepisie roszczenia windykacyjnego, zwanego też roszczeniem wydobywczym (*rei vindicatio*), jest przyznane właścicielowi żądanie wydania oznaczonej rzeczy przez osobę, która włada jego rzeczą. Służy przywróceniu właścicielowi władztwa nad rzeczą, a więc ochronie jednego z podstawowych atrybutów prawa własności. Dlatego określa się je jako roszczenie nieposiadającego właściciela przeciwko posiadającemu niewłaścicielowi. Roszczenie windykacyjne ma charakter obiektywny. Przysługuje ono właścicielowi, gdy nastąpi sam fakt naruszenia własności niezależnie od tego, czy osoba, która naruszyła własność, działała w dobrej czy w złej wierze. Innymi słowy, o ich powstaniu decyduje stan przedmiotowy (obiektywny,) nie zaś podmiotowa (subiektywna) ocena postępowania osoby naruszającej cudzą własność. (komentarz do art. 222 kc A. Kidyba, Prawo rzeczowe, Lex 2012)Żeby można było mówić o zasadnym roszczeniu windykacyjnym, muszą być spełnione dwa warunki: po pierwsze, że pozwany włada rzeczą, po drugie, że powodowi przysługuje do rzeczy tytuł własności. W myśl art. 6 k.c. to na powodzie przy powództwie windykacyjnym spoczywa ciężar udowodnienia w/w przesłanek.

Zdaniem sądu powódka nie sprostала temu obowiązkowi. Po pierwsze nie udowodniła swego prawa własności odnośnie tych ruchomości, które stanowiły wyposażenia (...) S.. Przedłożona w tym przedmiocie fv z dnia 30.06.14r. (k. 268-270) nie stanowi takiego dowodu. Wynika z tego dokumentu tylko tyle, że sprzedawcą był dłużnik egzekucyjny pozwanego: spółka (...), a kupującą powódka, niemniej powódka nigdy nie okazała tego dokumentu pozwanemu, nie domagała się zwolnienia tych rzeczy spod egzekucji, wreszcie dłużnik egzekucyjny nie ustosunkował się do wezwania komornika w przedmiocie zajęcia w/w ruchomości i ich prawa własności i komornik zbył wyposażenie (...) S. w drodze kolejnej nieskutecznej licytacji, przyznając ich własność pozwanemu. Dodać należy, iż powódka nie udowodniła nadto, by ruchomości objęte żądaniem pozwu oraz specyfikacją dołączoną do w/w faktury znajdowały się w lokalu pozwanego, podnajętego (...) S.. Porównanie tych ruchomości z protokołami zajęcia oraz sprzedaży licytacyjnej nie pozwala na ich jednoznaczne utożsamienie, zatem brak dowodu w sprawie, by pozwany rzeczywiście dzierżył te ruchomości, poza tymi przyznanymi mu jako prawo własności zgodnie z procedurą egzekucji komorniczej. Nadto jeżeli wg twierdzeń powódki (uzasadnienie pozwu k. 5) przedmioty objęte fv (...) z 30.06.2014 r. (k. 268) były przedmiotem u. dzierżawy z dnia 30.04.2013r. i następnie udostępnione protokołem zdawczo - odbiorczym spółce (...)-(...)jako wyposażenia sklepu, to podważa to prawo własności powódki mające być nabyte przez nią rok ponad później, niż umowa dzierżawy, na mocy której miała rzekomo oddać te ruchomości spółce (...) do używania. Skoro powódka ruchomości te, wymienione w specyfikacji do w/w faktury, kupiła w 2014 r. to nie mogła ich wydierżawić spółce (...) w 2013 r. czyli rok wcześniej. Zdaniem Sądu w/w wskazane i opisane przez sąd wszystkie okoliczności wskazują, iż faktura nr (...) z 30.06.2014 r. nie odzwierciedla rzeczywistego zdarzenia gospodarczego. Dokumentuje

czynność pozorną sprzedaży spornych ruchomości, a więc nieważną (art. 83 § 1 kc), zmierzając w istocie do ukrycia majątku dłużnika M. (...) sp. z o.o. i uniemożliwienia zaspokojenia się z jego majątku wierzycielowi (pozwanemu) . Wniosek taki jest uprawniony, biorąc pod uwagę, że w toku procesu podnoszony był przez pozwanego problem wzajemnych powiązań pomiędzy powódką a M. (...) sp. z o.o. i reprezentującego tą spółkę (...). Powódka, pomimo podnoszonych zarzutów pozwanego nie odniosła się do kwestii tej relacji, jej charakteru, nie stawiała się także na rozprawie uniemożliwiając złożenie wyjaśnień. Powyższe podważa wiarygodność transakcji dokonanej z M.(...) sp. z o.o. w dniu 30.06.2014 r. bowiem ocena, czy umowa sprzedaży spornych ruchomości była pozorna nie może abstrahować od tych okoliczności.

Nie zostało wykazane też przez powódkę, że przedmioty wyspecyfikowane w piśmie procesowym z dn. 2 listopada 2016 r. , a stanowiące tzw. wyposażenie sklepu spożywczego, zgodnie z fv z dnia 30.04.2013r. oraz umową dzierżawy ruchomości z tej samej daty (k. 14-21) rzeczywiście zostały przekazane na wyposażenie sklepu do lokalu pozwanego, wynajętego spółce (...) w dniu 26.02.13r., a zatem że były w jego dyspozycji , poza tymi przyznanymi przez pozwanego w toku procesu. Za dowód na powyższą okoliczność nie może zostać uznany protokół zajęcia ruchomości z dnia 30.06.14r. , bowiem brak możliwości i dowodu pozwalającego na zidentyfikowanie tożsamości ruchomości wskazanych w obu dokumentach. Nie można zidentyfikować takich ruchomości wskazanych w pozwie z fakturami vat zakupu i umową dzierżawy z dnia 30.04.13r. jak : wkłady do fasetki kasjerki, szuflada Kasowa P., akcesoria do sprawdzarki, system prowadzenia klienta. Ponadto ceny sprzedaży netto poszczególnych ruchomości wskazane w fv z dnia 30.04.13r. oraz ceny wskazane w umowie dzierżawy z tej samej daty różnią się wzajemnie. Wreszcie skoro u. najmu lokalu z pozwanym została zawarta w lutym 2013r. i przejął najemca (...) wyposażenie sklepu poprzedniego najemcy, otwierając tam swój sklep, to niewiarygodnym jest, by powódka wyposażyla sklep w lokalu pozwanego ruchomościami zakupionymi w dacie późniejszej niż otwarcie sklepu przez spółkę (...). Brak faktur na czynsz dzierżawny w/w ruchomości, brak dowodów ich zapłat przez M. - (...) na rzecz powódki, co wskazuje, iż umowa dzierżawy była czynnością pozorną, a czyni z kolei wiarygodnym zarzut pozwanego, iż ruchomości te nabyte w dniu 30.04.13r. nie trafiły do sklepu (...) a do innego sklepu prowadzonego przez powódkę. Zabrakło w tym przedmiocie zeznań przeciwnych świadków strony powodowej, czy jej samych zeznań, a być może dowodu z opinii biegłego, który dysponując wiedzą techniczną byłby w stanie zidentyfikować ruchomości z pozwu, faktur vat, u. dzierżawy oraz protokołów zajęć i zbycia egzekucyjnego .

Jak wynika zatem z ustalonego stanu faktycznego część ruchomości objętych pozwem nie pozostaje w posiadaniu pozwanego, a w każdym razie powódka nie udowodniła tego faktu, część z nich została zwolniona od egzekucji i znajduje się w posiadaniu pozwanego (pkt I wyroku), natomiast część została sprzedana w postępowaniu egzekucyjnym. Sąd uwzględnił zatem powództwo o wydanie jedynie w zakresie wprost przyznanym przez pozwanego, który w toku postępowania (odpowiedź na pozew z dn. 28.11.2016 r. k. 99-104 oraz na I rozprawie) przyznał, iż w jego lokalu znajdują się następujące ruchomości powódki: regał alkoholowy/dyskontowy, regały piekarnicze (2 szt.), regał warzywny (...), boks kasowy z komorą towarową wąską – lewy i szeroką –prawy, gabłota na słodycze, gabłota stoiska alkoholowego, lady Q. P., zabudowa stoiska wędliniarskiego, regał chłodniczy (...), regał chłodniczy (...), witryna chłodnicza (...), agregat chłodniczy (...) wraz z osprzętem do regałów i witryny, witryna chłodnicza (...) komora chłodnicza wraz z instalacjami. Skoro nie było też sporne między stronami, że w/w ruchomości stanowią własność powódki, nakazał, aby pozwany wydał powódce w/w ruchomości, o czym orzekł jak w pkt I wyroku, mimo, że pozwany nie czynił powódce przeszkód w odebraniu ich, co z kolei mimo uwzględnienia powództwa w części stanowiło podstawę dla sądu do obciążenia powódki kosztami procesu również w zakresie wygranym przez nią (art. 101 kpc).

Odnosnie żądania wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy i odszkodowania za zużycie i ich utratę wskazać trzeba, że należą one do kategorii tzw. roszczeń uzupełniających mających swoją podstawę prawną w art. 224 kc – 225 kc. w zw. z art. 230 k.c. Jak wyjaśnił SN w wyroku z dnia 28 listopada 1974 r. (III CRN 287/74, Lex nr 7621), regulacje dotyczące roszczeń uzupełniających znajdują zastosowanie do stosunków bezumownych, gdy bez porozumienia zainteresowanych, rzecz stanowiąca własność jednej osoby znajduje się w posiadaniu innej osoby. Przepisy te nie uchybiają odmiennemu uregulowaniu rozliczeń przez zainteresowanych; tym samym nie mają zastosowania wtedy, gdy do korzystania z rzeczy przez inną osobę aniżeli właściciel dochodzi na podstawie porozumienia tej osoby z

właścicielem. W odróżnieniu od roszczeń windykacyjnego i negatoryjnego z art. 222 k.c. roszczenia uzupełniające nie mają charakteru obiektywnego. Ich powstanie i zakres zależy bowiem od tego, czy posiadacz samoistny rzeczy windykowanej jest w dobrej, czy złej wierze. Ustawodawca przewiduje też stan pośredni, gdy wprowadzie posiadacz jest w dobrej wierze, ale dowiedział się o wytoczeniu przeciwko niemu powództwa windykacyjnego. Na wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy składa się to wszystko, co właściciel mógłby uzyskać, gdyby ją oddał do korzystania na podstawie określonego stosunku prawnego (np. najmu, dzierżawy). Wynagrodzenie za korzystanie z rzeczy jest należnością jednorazową, a oblicza się je według cen rynkowych, biorąc pod uwagę warunki oraz czas korzystania bezumownego (por. wyrok SN z dnia 7 kwietnia 2000 r., IV CKN 5/00, Lex nr 52680). Z kolei przez zużycie rzeczy rozumie się takie następstwa, które przekraczają granice normalnego z niej korzystania. Pogorszenie rzeczy oznacza, że stan rzeczy w momencie wydania jej właścicielowi jest gorszy w porównaniu z chwilą objęcia jej przez posiadacza. Utrata rzeczy obejmuje zarówno ustanie jej bytu fizycznego (np. na skutek pożaru, likwidacji), jak i utratę jej władztwa przez posiadacza (np. zgubienie, kradzież, zbycie).

W rozpoznawanej sprawie Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia powódki o zapłatę kwoty 69 000 zł tytułem wynagrodzenia za bezumowne korzystanie przez pozwanego z należących do niej ruchomości.

Pozwany wykazał bowiem, że nie przeszkadzał powódce w odebraniu należącej do niej własności ruchomości oraz że nie korzystał z rzeczy w jakikolwiek sposób, przeciwnie, ponosił koszty przechowania oraz utraty korzyści w postaci opóźnionego najmu lokalu kolejnemu najemcy. Powoływane przez powódkę pisma z dnia 1.10.2014 r. (k. 126) i z dnia 5.11.2014 r. (k. 127) nie są wystarczającymi dowodami na to, że to pozwany blokował jej odbiór ruchomości. Analiza całości materiału dowodowego: korespondencji prowadzonej przez strony i zeznań świadków wskazuje, że pozwany umożliwił powódce odbiór rzeczy, bowiem w związku z planami wynajęcia lokalu innemu najemcy zależało na tym, aby opróżnić lokal a to powódka zwlekała z odbiorem rzeczy od pozwanego. W tej sytuacji posiadanie pozwanego nie może być uznane za posiadanie w złej wierze uprawniające do domagania się wynagrodzenia za korzystanie z rzeczy. Z korespondencji kierowanej do powódki, początkowo przez pozwanego, a następnie jego pełnomocnika wynika, że była ona wielokrotnie wzywana do odbioru ruchomości po wykazaniu tytułu własności do nich. W zaistniałym stanie faktycznym także wątpliwości pozwanego co do osoby właściciela należy uznać za uzasadnione i wyłączające złą wiarę. Fakt umożliwiania odbioru rzeczy powódce potwierdzają również zeznania świadków, w tym Komornika Sądowego przy SR w K. M. M. oraz M. B..

Nie podlegało również uwzględnieniu żądanie powódki w części dotyczącej wypłaty odszkodowania w kwocie 51 000 zł z tytułu zużycia i utraty rzeczy ruchomych. Odszkodowanie za pogorszenie rzeczy obejmuje tylko takie zużycie, które wykracza poza następstwa prawidłowego jej używania. Z unormowań zawartych w art. 224 § 2 i 225 KC jednoznacznie wynika, że posiadacz odpowiada wobec właściciela za pogorszenie rzeczy, przez które należy rozumieć obniżenie jej wartości użytkowej oraz ekonomicznej, wynikające z działania lub zaniechania posiadacza wobec właściciela. Szkodą w ujęciu wymienionych przepisów jest zatem strata właściciela wyrażająca się w zmniejszeniu jego aktywów. Powódka nie wykazała żadnymi środkami dowodowymi (brak w tym przedmiocie wd), ani jaki był stan początkowy, ani końcowy należących do niej ruchomości, nadto z materiału dowodowego wynika, iż nie dało się wynieść ruchomości ze sklepu bez ich demontażu, a zatem ich uszkodzenia, nadto sama powódka odbierając ich część dokonała takiego demontażu, że były w stanie niepełnym, a więc bezwartościowym. Wobec powyższego Sąd oddalił jej wniosek o dowód z opinii biegłego rzeczoznawcy majątkowego z zakresu szacowania wartości ruchomości jako zbędny. Ustalenie wartości ruchomości i stopnia ich zużycia, gdy nie znany był ich stan początkowy, było bezcelowe.

Sąd z uwagi na niezasadność powództwa o zapłatę nie czynił ustaleń faktycznych oraz nie dokonywał oceny prawnej w zakresie wzajemnych roszczeń pieniężnych pozwanego objętych zarzutem potrącenia zgłoszonym w odpowiedzi na pozew jako zbędne dla rozstrzygnięcia.

W zakresie, w jakim powódka przegrała proces o kosztach sąd orzekł na podst. art. 98 § 1 i 3 kpc, zaś w zakresie, w jakim proces wygrała (sąd uwzględnił powództwo windykacyjne tylko dlatego, żeby nie dać pozwanemu legitymacji prawnej do odmowy wydania ich powódce po uprawomocnieniu się wyroku, podczas gdy pozwany nie kwestionował jej prawa własności tych rzeczy oraz faktu, iż nimi dysponuje i na etapie przedprocesowym oraz w toku procesu wzywał powódkę

do ich odbioru, czego ona nie czyniła) sąd obciążył powódkę kosztami na podst. art. 101 kpc. Tym samym kosztami procesu w całości obciążył powódkę. Złożyło się na nie wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 7217 zł ustalone na podstawie § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. 2015.1800) w brzmieniu obowiązującym przed 27.10.2016 r. (pkt III wyroku)

Na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2010.90.594) sąd nakazał w pkt IV wyroku ściągnąć od powódki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Rzeszowie kwotę 2365 zł tytułem wydatków w postępowaniu jako wynagrodzenie mediatora (art. 98¹ §1 kpc). Na podstawie art. 84 .1 cyt. ustawy o kosztach... w pkt V wyroku sąd nakazał zwrócić na rzecz pozwanego kwotę 400 zł tytułem niewykorzystanej zaliczki na wydatki.